

Sygn. akt IX Ka 1519/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Karamara

Sędziowie: SO Ewa Opozda-Kałka (spr.)

SO Leszek Grzesiak

Protokolant: protokolant sądowy Anna Wołowicz - Piłat

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Jerzego Piwko

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2013 roku

sprawy **S. K. (1)**

oskarżonego o przestępstwo z art.18 § 3 kk w zw. z art.286 § 1 kk i art.297 § 1 kk i art.270 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jędrzejowie

z dnia 27 maja 2013 roku sygn. akt II K 1146/11

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w ramach czynu zarzucanego oskarżonemu przyjmuje, że w dniu 26 marca 2010 roku w J., woj. (...) ułatwił E. K. (1) uzyskanie pożyczki konsumenckiej w kwocie 15.000 złotych w (...) Oddział w J., potwierdzając fakt zatrudnienia E. K. (1) w należącym do niego Zakładzie Produkcyjno Usługowym w charakterze pracownika biurowego i uzyskiwaniu przez nią dochodów co było niezgodne z rzeczywistością i w rezultacie E. K. (1) poprzez wprowadzenie w błąd przedstawiciela (...) Oddział w J. co do swojego zatrudnienia działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła w/w pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci udzielonej jej pożyczki w kwocie 15.000 złotych,

tj. przyjmuje, że dopuścił się występku z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za podstawę wymierzonej oskarżonemu kary przyjmuje przepis art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k.;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 400 (czteryście) złotych tytułem kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt IX Ka1519/13

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa w Jędrzejowie oskarżyła K. Ż. o to, że :

w dniu 26 marca 2010r. w J. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z E. Ż., Z. F. oraz S. K. (1), w zamiarze aby E. K. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła (...) Oddział w J. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 15.000zł. w ten sposób, że przy zawieraniu umowy pożyczki konsumenckiej na cele mieszkaniowe nr (...), w celu uzyskania dla A. i Z. F. wymienionej pożyczki, wprowadziła w błąd przedstawiciela (...) Oddział w J. poprzez przedłożenie mu nierzetelnego pisemnego oświadczenia, z którego wynikało, że jest zatrudniona na czas nieokreślony w Zakładzie Produkcyjno Usługowym należącym do S. K. (1), w charakterze pracownika biurowego, ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 2450zł., co miało istotne znaczenie dla uzyskania przez nią wymienionej pożyczki, ułatwiła jej uzyskanie tej pożyczki w ten sposób, że w celu użycia za autentyczny podrobiła podpis E. K. (1) na dokumencie oświadczenia o jej zatrudnieniu i dochodzie sporządzonym przez E. Ż. na podstawie danych przekazanych jej przez Z. F. i potwierdzonych przez S. K. (1) w rozmowie telefonicznej przeprowadzonej z nim w tym dniu przez pracownika (...) Oddział w J.

to jest o przestępstwo z art.18 § 3kk w zw. z art.286§ 1 kk i art.297 § 1 kk i art.270 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk,

a nadto S. K. (1) oto, że:

w dniu 26 marca 2010r. w J. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z E. Ż., K. Ż. oraz Z. F., w zamiarze aby E. K. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła (...) Oddział w J. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 15.000 zł. w ten sposób, że przy zawieraniu umowy pożyczki konsumenckiej na cele mieszkaniowe nr (...), w celu uzyskania dla A. i Z. F. wymienionej pożyczki, wprowadziła w błąd przedstawiciela (...) Oddział w J. poprzez przedłożenie mu nierzetelnego pisemnego oświadczenia, z którego wynikało, że jest zatrudniona na czas nieokreślony w Zakładzie Produkcyjno Usługowym należącym do S. K. (1), w charakterze pracownika biurowego, ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 2450zł., co miało istotne znaczenie dla uzyskania przez nią wymienionej pożyczki, ułatwił jej uzyskanie tej pożyczki w ten sposób, że w rozmowie telefonicznej z pracownikiem (...) Oddział w J. potwierdził fakt zatrudnienia E. K. (1) w należącym do niego Zakładzie Produkcyjno- (...) w charakterze pracownika biurowego i wysokość uzyskiwanych przez nią dochodów, co było niezgodne z rzeczywistością, a które to dane Z. F. przekazał uprzednio E. Ż., aby ta wpisała je w oświadczeniu o zatrudnieniu i dochodzie wystawionym na nazwisko E. K. (1), na którym to oświadczeniu K. Ż. podrobiła podpis E. K. (1)

to jest o przestępstwo z art.18 § 3kk w zw. z art.286 § 1 kk i art.297§ 1 kk i art.270 § 1 kk w zw. z art.11 § 2kk.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie wyrokiem wydanym w dniu 27 maja 2013 r. w sprawie sygn. akt II K 1146/11:

1.uznał oskarżoną K. Ż. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu stanowiącego występki z art. art.18 § 3kk w zw. z art.286 § 1 kk i art.297§ 1 kk i art.270§ 1 kk w zw. z art.11 § 2kk i za to na podstawie art.286 § 1 kk w zw z art.19 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3kk wymierzył jej karę jednego roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33§ 1,2,3kk grzywnę w wymiarze 30 (trzydziestu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

2. uznał oskarżonego S. K. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego występki z art. art.18§3kk w zw. z art.286§ 1 kk i art.297§ 1 kk i art.270 § 1kk w zw. z art.11 § 2kk i za to na podstawie art.286 § 1kk w zw z art.19§ 1kk i w zw. z art.11§ 3kk wymierzył mu karę jednego roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33§ 1,2,3kk grzywnę w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych,

3. na podstawie art. 69 §1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt. 1 kk wykonanie orzeczonych wobec oskarżonych K. Ż. i S. K. (1) kar pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata,

4. na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust.1 pkt. 3 i art.3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r.o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983r. Nr 49 póź. 223) zasądził od oskarżonych K. Ż. i S. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe obejmujące wydatki w kwocie po 321,11 złotych (trzysta dwadzieścia jeden zł jedenaście gr) oraz opłaty w kwocie: 240 (dwieście czterdzieści) złotych - od oskarżonej K. Ż. i 380 (trzysta osiemdziesiąt) złotych-od oskarżonego S. K. (1).

Apelację od wyroku wniósł obrońca oskarżonego S. K. (2), który na podstawie art. 438 pkt 2 kpk zarzucił zaskarżonemu wyrokowi:

l/ obrazę przepisów postępowania mogących mieć wpływ na treść wyroku a to;

1 / art. 4 kpk, 7 kpk, 424§ 1 pkt 1 kpk pobieżną i jednostronną ocenę dowodów zeznań świadków E. K. (1), Z. F., E. Ż. i wyjaśnień oskarżonego, bez przeprowadzenia wszechstronnej analizy wspomnianych dowodów i należytego uzasadnienia stanowiska w tym zakresie, co w konsekwencji doprowadziło do poczynienia wadliwych i sprzecznych ustaleń faktycznych z materiałem dowodowym, w zakresie okoliczności dotyczących faktu potwierdzenia przez oskarżonego S. K. (3) rzekomej pracy E. K. (1) w jego firmie

2/ art.7, 410, 424§1 pkt. 1 kpk przez zaprezentowanie wewnętrznie sprzecznej oceny dowodów z wyjaśnień oskarżonego, który konsekwentnie od początku postępowania kwestionował zatrudnienie E. K. (1) w jego firmie zakwestionował zatrudnienie podczas wizyty pracownika (...) w jego firmie stąd należy wywodzić jednoznaczny wniosek, że nie wiedział o zainicjowanej przez Z. F. procedurze udzielenia kredytu;

3/ art.4, 7, 410, 424§1 pkt. 1 kpk przez jednostronne, wewnętrznie sprzeczne, arbitralne z przekroczeniem zasad logiki i doświadczenia życiowego obdarzenie wiarą zeznań świadka E. S. (1), która nie przypominała sobie rozmowy z oskarżonym S. K. (1) potwierdzającej zatrudnienie a pomimo to poczynienie ustaleń w tym zakresie na podstawie zeznań tego świadka;

4/ art. 424 §1 pkt.2 kpk przez niedostateczne wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku, przez nie wystarczające wskazanie i uzasadnienie rzekomego udziału oskarżonego w dokonaniu fałszerstwa dokumentu oświadczenia ;

5/ art. 413 § 2 pkt. 1 kpk poprzez nie wskazanie w opisie czynu zarzucanego oskarżonemu formy winy i postaci zamiaru z jakim działał oskarżony, w związku z tym wskazany opis nie spełnia wymogów dokładnego określenia przypisanego czynu,

6/ art. 201 kpkw zw z art. 366 kpk przez oparcie ustaleń faktycznych na niepełnej opinii biegłego grafologa nie uwzględniającej materiału dowodowego z postępowania sądowego;

7/ art. 7 kpk przez małoownikliwe rozważenie okoliczności ujawnionych w zeznaniach P. Z. i M. G. co do procedury udzielania kredytu i sposobu prowadzenia rozmowy potwierdzającej zatrudnienie osoby na rzecz której jest udzielana pożyczka;

Formułując zarzuty jak wyżej sakrzący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Powyższy wyrok w części dotyczącej oskarżonej K. Ż. nie był skarżony.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja wniesiona przez obrońcę oskarżonego S. K. (1) okazała się o tyle skuteczna, o ile doprowadziła do zmiany zaskarżonego wyroku w taki sposób jak to rozstrzygnął Sąd odwoławczy w wydanym przez siebie orzeczeniu. Wbrew zarzutom skarżącego Sąd I instancji w toku prawidłowo przeprowadzonego przewodu sądowego zgromadził wszystkie dowody niezbędne dla rozstrzygnięcia, wnikliwie i szczegółowo je przeanalizował, dając temu wyraz w pisemnych motywach zaskarżonego orzeczenia.

Ocena dowodów przeprowadzona przez Sąd I instancji jest oceną swobodną, nie dowolną, nie wykracza ona poza normy określone treścią art. 7 kpk.

Sąd Rejonowy w sposób dogłębny i szczegółowy przeanalizował zeznania świadków: E. K. (1), Z. F., E. Ż. oraz E. S. (2), P. Z. i M. G., a także wyjaśnienia oskarżonego. Sąd ten precyzyjnie wskazał, którym z wyżej wymienionych dowodów przyznał atrybut wiarygodności, oraz którym i dlaczego tych cech odmówił.

W szczególności Sąd ten wskazał z jakich przyczyn uznał za wiarygodne zeznania świadka E. S. (2), oraz dlaczego potraktował wyjaśnienia oskarżonego jako konsekwencję przyjętej przez niego linii obrony.

Nie ma racji skarżący, który twierdzi, że Sąd Rejonowy obraził przepis art. 201 kpk w zw. z art. 366 kpk opierając ustalenia na „niepełnej” opinii grafologicznej.

Otóż z opinii grafologicznej (k.89-94, 115-121) którą Sąd Rejonowy słusznie uznał za miarodajną podstawę do dokonania ustaleń faktycznych wynika ponad wszelką wątpliwość, iż E. Ż. wypełniła druk o zatrudnienie (k.3 akt II K 718/11 Sądu Rejonowego w Jędrzejowie), natomiast datę i podpis o treści (...) wpisała K. Ż..

Brak jest jakichkolwiek podstaw ku temu, żeby kwestionować w/w opinię i uznawać ją za niepełną.

W świetle tej właśnie opinii zeznania E. Ż., która wskazywała, że to E. S. (2) „zaczęła zakreślać” datę na przedmiotowym oświadczeniu, są niewiarygodne.

W świetle tych dowodów, które Sąd Rejonowy słusznie uznał za wiarygodne, a zwłaszcza z zeznań świadka E. S. (2) wynika ponad wszelką wątpliwość, iż oskarżony S. K. (1) ułatwił E. K. (1) uzyskanie pożyczki konsumenckiej w kwocie 15.000 zł w (...) Oddział w J., potwierdzając fakt jej zatrudnienia w należącym do niego Zakładzie Produkcyjno – Usługowym, w charakterze pracownika biurowego i uzyskiwaniu przez nią dochodów, co było niezgodne z rzeczywistością i w rezultacie E. K. (1) poprzez wprowadzenie w błąd przedstawiciela (...) Oddział w J. co do swojego zatrudnienia, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła w/w pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzania mieniem w postaci udzielonej jej pożyczki w kwocie 15.000 zł.

Działaniem tym oskarżony wyczerpał znamiona występku z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk. Z opisu czynu przypisanego oskarżonemu należało wyeliminować stwierdzenia dotyczące bytu przestępstwa z art. 270 § 1 kk.

W świetle zeznań świadków, a w szczególności E. S. (2) brak jest podstaw do przyjęcia, iż oskarżony potwierdzając w telefonicznej rozmowie fakt zatrudnienia i uzyskania dochodów przez E. K. (2) miał świadomość również tego w jaki sposób i kto ze współoskarżonych wpisywał treść przedmiotowego oświadczenia o zatrudnieniu (k.3).

Biorąc pod uwagę dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 kk, a więc uwzględniając te okoliczności, które były przedmiotem ocen i rozważań Sądu I instancji, nie można uznać kar wymierzonych oskarżonemu za rażąco, niewspółmiernie surowe. Kary te są sprawiedliwe i wyważone.

Uwzględniając powyższe na podstawie art. 437 § 1 kpk orzeczono jak w wyroku.

O kosztach sądowych w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie art. 627 kpk.

SSO E. Opozda – Kałka SSO Z. Karamara SSO L.Grzesiak

KK